"അമൂല്യമായ മുത്ത്"
(The Precious Pearl)

(സൺഡേ സ്കൂളിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ പാകത്തിലുള്ള 7 മിനിറ്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള നാടകം)

കഥാപാത്രങ്ങൾ (5) - ആഖ്യാതാവ് (ശാന്തവും ചിന്താകുലവുമായ ശബ്ദം), സിസ്റ്റർ ത്രേസ്യാമ്മ (ശാന്തതയും സമാധാനവും നിറഞ്ഞ, വാത്സല്യനിധിയായ സിസ്റ്റർ), യുവാവ് / കുട്ടി (ഇന്നത്തെ തലമുറയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന), വൈദികൻ / സാക്ഷി (വിവേകമുള്ള നിരീക്ഷകൻ),
കൊച്ചുകുട്ടി (ലളിതവും നിർമ്മലവുമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശബ്ദം)

രംഗം **1:** ഒരു ലളിതമായ തുടക്കം **(1** മിനിറ്റ്**)**

[സ്റ്റേജ് ക്രമീകരണം: മൃദുവായ ഊഷ്മള വെളിച്ചം. സിസ്റ്റർ ശാന്തമായി നിൽക്കുന്നു. യുവാവ് സ്റ്റേജിലേക്ക് വരുന്നു.]

ആഖ്യാതാവ് (മൃദുവായി): ചില ജീവിതങ്ങൾ വളരെ നിശബ്ദമായാണ് തുടങ്ങുന്നത്... ലളിതമായ വീടുകളിൽ... ലളിതമായ സ്നേഹത്തോടെ...

യുവാവ് (ജിജ്ഞാസയോടെ): സിസ്റ്റർ... നിങ്ങൾ എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നോ?

സിസ്റ്റർ (മൃദുവായി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്): അല്ല മകനേ... ഞാൻ നിന്നെപ്പോലെ ഒക്കെത്തന്നെയായിരുന്നു.

യുവാവ്: പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ... ഇങ്ങനെയൊരു വ്യക്തിയായി മാറിയത്?

സിസ്റ്റർ (മുകളിലേക്ക് നോക്കി): ഈശോ എന്നെ വിളിച്ചപ്പോൾ...
ഞാൻ ആ ശബ്ദം ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു, അത്രമാത്രം.

ആഖ്യാതാവ്: അവൾ ഒരു ജീവിതരീതി തിരഞ്ഞെടുക്കുക മാത്രമായിരുന്നില്ല ചെയ്തത്...
തന്റെ ജീവിതത്തെത്തന്നെ ഒരു സമ്മാനമായി സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

രംഗം **2:** ഒട്ടനവധിപേരുടെ അമ്മ **(1.5** മിനിറ്റ്**)**

[വെളിച്ചത്തിന് അല്പം കൂടി തെളിച്ചം വരുന്നു. സിസ്റ്റർ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയിലൂടെ പതുക്കെ നടക്കുന്നു.]

യുവാവ് (സങ്കടത്തോടെ): സിസ്റ്റർ... എനിക്ക് വലിയൊരു ഒറ്റപ്പെടൽ തോന്നുന്നു... ആരും എന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല...

സിസ്റ്റർ (അവന്റെ തോളിൽ പതുക്കെ കൈവെച്ചുകൊണ്ട്): നിന്നെ ഈശോ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

യുവാവ്**:** പക്ഷേ എനിക്ക് അത് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല...

സിസ്റ്റർ (ശാന്തമായി, ദൃഢതയോടെ): അത് നിന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്... ഞാൻ ഇവിടെ നിന്റെ അരികിൽ നിൽക്കുന്നത്.
[ചെറിയ നിമിഷം — വൈകാരികമായ രംഗം]

സിസ്റ്റർ (യുവാവിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി): നീ ഈശോയുടെ കയ്യിലെ... വളരെ വിലയേറിയ ഒരു മുത്താണ് (Precious Pearl).

യുവാവ് (ആകെ അത്ഭുതപ്പെട്ട്, വികാരാധീനനായി): ഞാനോ...?

സിസ്റ്റർ: അതെ... അവിടുന്ന് നിന്നെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ആഖ്യാതാവ്: അവൾ വലിയ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയായിരുന്നില്ല...
മറിച്ച്, തളർന്നുപോയ മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ വില തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കുകയായിരുന്നു.

രംഗം **3:** ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലെ സ്നേഹം **(1.5** മിനിറ്റ്**)**

[ഊർജ്ജസ്വലമായ അന്തരീക്ഷം. ലളിതമായ ചലനങ്ങൾ. മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള അഭിനയം.]

വൈദികൻ / സാക്ഷി: അവൾ എല്ലാ ചെറിയ കാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു...

[ഒരു ചെറിയ പുനരാവിഷ്കാരം: യുവാവ് ചെറുതായി കുന്തിച്ചു നടക്കുന്നു]

സിസ്റ്റർ (അത് പെട്ടെന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട്): എന്തുപറ്റി മോനേ, കാലിന് എന്ത് പറ്റി?

യുവാവ്: ഒന്നുമില്ല സിസ്റ്റർ... സാരമില്ല...

സിസ്റ്റർ: അല്ല... അത് സാരമുള്ളതാണ്.

[അവന് മരുന്ന് പുരട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതുപോലെ ആംഗ്യം കാണിക്കുന്നു]

വൈദികൻ / സാക്ഷി: മറ്റുള്ളവർ കാണാതെ പോയ പലതും അവൾ കൃത്യമായി കണ്ടു...

[മറ്റൊരു നിമിഷം — ആഹാരം നൽകുന്നു]

സിസ്റ്റർ: നീ ആഹാരം കഴിച്ചോ?

യുവാവ്: ഞാൻ പിന്നെ കഴിച്ചോളാം സിസ്റ്റർ...

സിസ്റ്റർ (സ്നേഹത്തോടെയുള്ള ദൃഢതയോടെ):അല്ല... ഇപ്പോൾത്തന്നെ കഴിക്കണം.

ആഖ്യാതാവ്: അവളുടെ സ്നേഹം ഒച്ചപ്പാടുള്ളതായിരുന്നില്ല... പക്ഷേ അത് എല്ലാവരിലേക്കും എത്തുമായിരുന്നു.

രംഗം **4:** അവളുടെ സന്ദേശത്തിന്റെ കാതൽ **(1.5** മിനിറ്റ്**)**

[വെളിച്ചം ശാന്തമാകുന്നു, ഭക്തിസാന്ദ്രമായ അന്തരീക്ഷം]

സിസ്റ്റർ (എല്ലാവരോടുമായി): ഈശോ ആ യുവാവിനെ നോക്കി... അവനെ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് സ്നേഹിച്ചു.

[ഒരു ചെറിയ ഇടവേള — സിസ്റ്റർ കാണികളെ പതുക്കെ നോക്കുന്നു]

സിസ്റ്റർ: നമ്മളും... നമ്മുടെ യുവതലമുറയെ ഇതുപോലെയാണോ നോക്കി കാണുന്നത്?

യുവാവ് (ചിന്താക്കുഴപ്പത്തോടെ): ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചിട്ടേയില്ല...

വൈദികൻ / സാക്ഷി: ആ ഒരൊറ്റ ചോദ്യം... ഒത്തിരി പേരുടെ ജീവിതത്തെയാണ് മാറ്റിമറിച്ചത്.

സിസ്റ്റർ: ആരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തരുത്... സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രം ശ്രമിക്കുക.

ആഖ്യാതാവ്: താൻ വിശ്വസിച്ച കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് അവൾ സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെ കാണിച്ചുതന്നത്.

രംഗം **5:** ആ വിടപറച്ചിൽ **(1** മിനിറ്റ്**)**

[വെളിച്ചം പതുക്കെ മങ്ങുന്നു. സ്റ്റേജിൽ നിശബ്ദത പടരുന്നു.]

ആഖ്യാതാവ്: അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം... അവൾ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് യാത്രയായി...

യുവാവ് (ഞെട്ടലോടെ, താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ): നമ്മളെ വിട്ടുപോയോ...?

വൈദികൻ / സാക്ഷി (ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടെ): ഇല്ല... അവൾ പോയിട്ടില്ല.

കൊച്ചുകുട്ടി (അപകപടതയോടെ): പിന്നെ സിസ്റ്റർ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്?

രംഗം **6:** ട്വിസ്റ്റ് **-** ആ വഴിത്തിരിവ് **(1.5–2** മിനിറ്റ്**)**

[ഒരു നിമിഷം പൂർണ്ണ നിശബ്ദത. പിന്നീട് മൃദുവായ വെളിച്ചം പതുക്കെ സ്റ്റേജിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുന്നു.]

ആഖ്യാതാവ് (ആഴത്തിലുള്ള, ചിന്താകുലമായ ശബ്ദത്തിൽ): മറ്റുള്ളവർക്കായി സ്നേഹത്തോടെ ജീവിച്ച ഒരു വ്യക്തി... എപ്പോഴെങ്കിലും ഇല്ലാതായിപ്പോകുമോ?

[സിസ്റ്റർ പ്രകാശപൂരിതമായ മുഖത്തോടെ വീണ്ടും മുന്നോട്ട് വരുന്നു]

സിസ്റ്റർ: ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല...

യുവാവ് (അത്ഭുതത്തോടെ): പക്ഷേ... ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളെ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ സിസ്റ്റർ...

സിസ്റ്റർ: നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിന്റെ വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഓരോ നിമിഷവും... നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ കാണാൻ കഴിയും.

വൈദികൻ / സാക്ഷി: അവൾ നമ്മളെ വിട്ടുപോവുകയല്ല ചെയ്തത്...
നമ്മളിൽ ഓരോരുത്തരിലുമായി പടരുകയായിരുന്നു.

കൊച്ചുകുട്ടി (പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്): സിസ്റ്റർ ഇപ്പോൾ... എല്ലാവരുടെയും അമ്മയായി മാറി.

സിസ്റ്റർ: നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടുന്ന ഒരാളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമ്പോൾ...
അവരുടെ വാക്കുകൾക്ക് കാതോർക്കുമ്പോൾ... അവരെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ... ...നിങ്ങൾ എന്റെ ജീവിതം തന്നെയാണ് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നത്.

അന്തിമ സന്ദേശം **(1** മിനിറ്റ്**)**

സിസ്റ്റർ (കാണികളോട്): വലിയൊരു ജീവിതം ഒന്നും നിങ്ങൾക്ക് വേണമെന്നില്ല...

ആഖ്യാതാവ്: സ്നേഹമുള്ള ഒരു കൊച്ചു ഹൃദയം മാത്രം മതി.

യുവാവ്: ഈ ലോകത്തെ മുഴുവൻ മാറ്റിമറിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതില്ല...

വൈദികൻ / സാക്ഷി: ഒരു വ്യക്തിയെ എങ്കിലും ആത്മാർത്ഥമായി കരുതാൻ ശ്രമിക്കുക.

കൊച്ചുകുട്ടി: എന്നിട്ട് അവരോട് പറയുക...

അവസാന വരി (എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് മുന്നോട്ട് വരുന്നു, ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തിൽ)

എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച്:
"നീ ഈശോയുടെ കയ്യിലെ ഏറ്റവും അമൂല്യമായ ഒരു മുത്താണ്!"

സമാപന പ്രാർത്ഥന എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച്: "ഈശോയേ, അങ്ങ് ഞങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ മറ്റുള്ളവരെയും സ്നേഹിക്കാൻ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമേ. ആമേൻ."

അവതരണത്തിനുള്ള ചില പ്രധാന കുറിപ്പുകൾ **(Performance Guidance)**:
1. സിസ്റ്റർ എന്ന കഥാപാത്രം എപ്പോഴും ശാന്തതയും, മാതൃസ്നേഹവും നിറഞ്ഞ ഭാവത്തിലായിരിക്കണം — ഒരിക്കലും അമിതമായി നാടകീയത കാണിക്കരുത്.

2. വൈകാരികമായ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ കാണികളോട് പതുക്കെയുള്ള നോട്ടം (Eye contact) ഉപയോഗിക്കുക.

3. ചെറിയ സ്പർശനം, ചെറിയ പുഞ്ചിരി, സംഭാഷണങ്ങൾക്കിടയിലെ നിശബ്ദത എന്നിവയിലൂടെ രംഗങ്ങൾക്ക് ആഴം കൂട്ടുക.

4. വലിയ ശബ്ദത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്ന രീതിയിലാകാതെ വളരെ മൃദുവായി സംസാരിക്കുക.

5. അവസാനത്തെ വഴിത്തിരിവ് (Twist) കാണികളിൽ സങ്കടമല്ല, മറിച്ച് വലിയൊരു പ്രത്യാശയും പ്രചോദനവുമാണ് നൽകേണ്ടത്.